

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΜΠ

Αντίσταση τώρα!

Δυο δραματικά γεγονότα σφραγίζουν την έναρξη της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς, προμηνύοντας με τους χειρότερους οιωνούς την εξέλιξή της.

Η επιδεικτική, σχεδόν «θεατρική», απρόκλητη και απρόσκλητη **παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου στο ΕΜΠ** κατακαλόκαιρα και η ανακοίνωση με διαδικασίες “fast track” **1700 διαθεσιμότητων - απολύσεων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ**.

Το πανεπιστημιακό άσυλο, και μάλιστα ο ιστορικός χώρος του Πολυτεχνείου, είναι χαραγμένος στο συλλογικό υποσυνείδητο **ως μια ιερή εστία αμφισβήτησης και αγώνων**. Προσβεβλημένο και σκουριασμένο ίσως από τη συστηματική επιχείρηση φθοράς του από τους κρατούντες επί δεκαετίες, **είναι ακόμη ζωντανό και ισχυρό**, όπως όλα τα σύμβολα των καλύτερων στιγμών του λαού και της νεολαίας μας. **Και πάντα “επικίνδυνο”**. Ιδιαίτερα σε μια από τις σκοτεινότερες περιόδους της ελληνικής ιστορίας, όταν μια ολόκληρη κοινωνία συμπιέζεται μέχρι ασφυξίας, μέχρι εξαθλίωσης. Γι' αυτό και θέλουν να εξουδετερωθεί. Ξέρουν πολύ καλά ότι σε τέτοιες στιγμές οι υπόγειες διαδρομές μέχρι το «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία» γρήγορα ξανα-ανακαλύπτονται και απειλούν να διαλύσουν τα δεσμά του φόβου που κρατούν δεμένη την ελληνική κοινωνία. Πάντως, όποιος ξέρει λίγη ιστορία θα πρέπει να γνωρίζει ότι τα σύμβολα δεν καταργούνται με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και αστυνομικές επιχειρήσεις. **Η ανατριχιαστική εικόνα πάνοπλων αστυνομικών να ελέγχουν ακόμη και τα καμαρίνια όπου εκτελούνται οι διπλωματικές εργασίες φοιτητών του ΕΜΠ** θα φέρει ακριβώς τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που ελπίζουν.

Υπάρχει, όμως, και ένας πρόσθετος σημαντικός λόγος για την καλοκαιριάτικη «επίδειξη πυγμής» της κυβέρνησης. Όχι, βέβαια, το φαρισαϊκό «να παραδοθούν δυο αίθουσες στην Πρυτανεία» **από μια κυβέρνηση που κυνικά εγκαταλείπει ολοκληρωτικά το δημόσιο πανεπιστήμιο στο μαρασμό και την παρακμή**, αλλά για να παρουσιαστούν τα πανεπιστήμια ως «**κέντρα ανομίας και παρανομίας**» και να εξουδετερωθούν οι **αντιδράσεις τους στο νέο συντριπτικό χτύπημα προκαταβολικά**. Και, προφανώς, τα πενιχρά, στα όρια του τραγέλαφου, «ευρήματα» (μέχρι και USB και υπολογιστές ... “ανακαλύφθηκαν”!) καθόλου δεν εμπόδισαν τον ορυμαγδό των δημοσιευμάτων που ακολούθησαν στο ίδιο μοτίβο. “Αν η πραγματικότητα δεν βοηθάει, τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα...”

Το νέο πλήγμα στο δημόσιο πανεπιστήμιο επιχειρείται κατ' ευθείαν στην καρδιά του, στους ανθρώπους του. Αν μέχρι τώρα οι υλικοί όροι για την ύπαρξή του στερεύουν συνεχώς, **υπήρχαν οι άνθρωποί του που πάντα, από το περίσσειμα της φιλοτιμίας και της αίσθησης καθήκοντος, προσπαθούσαν να περιορίσουν τη ζημιά, να κρατήσουν το πανεπιστήμιο όρθιο**. Τώρα ένα μεγάλο κομμάτι τους, ένα τεράστιο κομμάτι τους, **θεωρείται περιττό και αποβάλλεται**. Στα όρια της ειρωνείας, μάλιστα, το Υπουργείο θέλει

αυτό να γίνει **με επίφαση αντικειμενικότητας**. Παραγγέλλει μια “fast track” αξιολόγηση, μια ό,τι να’ναι αξιολόγηση, εντός μηνός, αρκεί να έχει **ένα προαποφασισμένο αποτέλεσμα**: να αποδειχτούν περιττοί 1700 άνθρωποι, με σημαντικό τμήμα τους, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις, από το ΕΜΠ.

Έχουμε καθήκον να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να μην υλοποιηθεί η ερεβώδης αυτή προοπτική. Όχι μόνο ως έκφραση αλληλεγγύης σε συναδέλφους που αντιμετωπίζουν τον καιάδα των απολύσεων. Αλλά γιατί οι εκατοντάδες άνθρωποι που απειλούνται σήμερα αποτελούν οργανικό και αναπόσπαστο τμήμα της λειτουργίας του ΕΜΠ. Η απομάκρυνσή τους θα σημάνει καθοριστικό πλήγμα στη λειτουργία του. **Το ΕΜΠ δεν θα είναι ποτέ ξανά το ίδιο, αν αυτοί οι άνθρωποι φύγουν**. Η λογική της οριζόντιας αναλογίας (εργαζομένων ανά μονάδα, εργαζομένων προς μέλη ΔΕΠ ή φοιτητές κλπ.), η οποία χρησιμοποιείται για να αποδειχθούν κάποιοι εργαζόμενοι περιττοί, ανεξαρτήτως των ιδιαίτερων εκπαιδευτικών συνθηκών κάθε ιδρύματος, είναι καταστροφική για την ανώτατη εκπαίδευση και ειδικά την τεχνική. **Πολύ εύκολα δε και πολύ σύντομα θα στραφεί και εναντίον των ίδιων των μελών ΔΕΠ**.

Στο νέο χτύπημα, το ΕΜΠ πρέπει να σταθεί ενωμένο και αποφασισμένο να δώσει σκληρό και νικηφόρο αγώνα, με τα μέσα που αυτό απαιτεί. **Ουσιαστική συλλογικότητα, ειλικρινή αλληλεγγύη και πάνω απ’ όλα ενότητα λόγων και έργων**. Αλλιώς, **η δίνη των εσωτερικών αντιπαραθέσεων** ή ακόμη και του **κανιβαλισμού** θα μας καταπιεί όλους.

Όμως, βρίσκεται σε ένα βαθμό και στα δικά μας χέρια ένα πολύτιμο πράγμα, μια μεγάλη ευθύνη, **οι ελπίδες και οι προοπτικές των νέων ανθρώπων**. Και πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να μη βυθιστούν στο σκοτάδι, μαζί με τις ζωές μας.

26 Αυγούστου 2013